

”سمرتي دوس کا مھتو“

آج مذوبن والي باپ مذوبن ۾ بچون سين ملني آئي هئ. آج اُمبرت ويلي سين سنيهي بچون
 ڪي سنيهه ڪي گيت، سمان بچون ڪي ملن مناني ڪي گيت، سمپر ڪ ۾ رهنِي والي بچون ڪي
 اُمنگ ۾ آني ڪي اُتساه پري آواز، ٻانڌيلي بچيون ڪي سنيهه پري ميني اُلهني، ڪئين بچون
 ڪي سنيهه ڪي پُشپ باپ دادا ڪي پاس پهونچي. ديش وديش ڪي بچون ڪي سمرت سنڪليون
 ڪي سريشت پرتگيائين سڀي باپ دادا ڪي پاس سمپ سين پهونچي. باپ دادا سڀي بچون ڪي
 سنيهه ڪي سنڪلپ اوڙ سمرت سنڪليون ڪا ريسپانڊ ڪر رهي هئ. ”سدا باپ دادا ڪي سنيهه
 پو.“ ”سدا سمرت سمان پو، سدا اُمنگ اُتساه سين سمپ پو، لگن ڪي اگن دواران ٻنڌن مُڪت
 سوتنتر آتما پو.“ بچون ڪي ٻنڌن مُڪت هوني ڪي دن آئي ڪ آئي. بچون ڪي سنيهه ڪي دل
 ڪي آواز، ڪنيڪرل آتمائون ڪو اوشيه جڳائينگي. يهي ٻنڌن ۾ ڊالني والي، سِير پريو سنيهه
 ڪي ٻنڌن ۾ ٻنڌ جائينگي. باپ دادا وشيش ٻنڌن والي بچيون ڪو شپ دن آني ڪا دل ڪا آتت
 دي رهي هئ. ڪيونڪ آج ڪي وشيش دن پر وشيش سنيهه ڪي موتي باپ دادا ڪي پاس پهونچتي
 هئ. يهي سنيهه ڪي موتي سريشت هيرا بناءِ ديتي هئ. آج ڪا دن سمرت دن هئ. آج ڪا دن
 سمان بچون ڪو ت ت تَوَر ڪي وردان ڪا دن هئ. آج ڪي دن باپ دادا شڪتي سنا ڪو سرو
 شڪتيون ڪي ول ڪر تا هئ، ول پاور ديتي هئ. ول ڪي پاور ديتي هئ. آج ڪا دن باپ ڪا بئڪبون
 بن بچون ڪو وشو ڪي مئدان ۾ آگي رڪني ڪا دن هئ. باپ اَنون هئ اوڙ بچي ويل نون هئ. آج
 ڪا دن برهما باپ ڪي ڪرماتيت هوني ڪا دن هئ. تيور گتي سين وشو ڪلياڻ، وشو پريڪرما ڪا
 ڪاريه آرڻپ هوني ڪا دن هئ. آج ڪا دن بچون ڪي درپڻ دواران باپ دادا ڪي پريڪيات هوني
 ڪا دن هئ. جڳت ڪي بچون ڪو جڳت پتا ڪا پريچيه ديني ڪا دن هئ. سرو بچون ڪو اپني
 استتي، گيان استمپ، شڪتي استمپ، ارثات استمپ ڪي سمان اچل اڏول بناني ڪي پريرڻا
 ديني ڪا دن هئ. هر بچا باپ ڪا يادگار ”شانتِي استمپ“ هئ. يهه تو استول شانتِي استمپ بنايا
 هئ. پرنٽو باپ ڪي ياد ۾ رهنِي والي ياد ڪا استمپ، آپ چئنن سڀي بچي هو. باپ دادا سڀي
 چئنن استمپ بچون ڪي پريڪرما لڳاتي هئ. جئسي آج شانتِي استمپ پر ڪڙي هوتي هو، باپ
 دادا آپ سڀي ياد ۾ رهنِي والي استميون ڪي آگي ڪڙي هوتي هئ. آپ آج ڪي دن وشيش باپ
 ڪي ڪمري ۾ جاتي هو. باپ دادا پي هر بچي ڪي دل ڪي ڪمري ۾ بچون سين دل ڪي باتين
 ڪرتي هئ اوڙ آپ جهوپڙي ۾ جاتي هو. جهوپڙي هئ دلبر اوڙ دلربا ڪي يادگار. دلربا بچون سين
 دلبر باپ وشيش ملن مناتي هئ. تو باپ دادا پي سڀي دلربا بچون ڪي پڻ پڻ ساز سُنٽي رهنِي هئ.
 ڪوئي سنيهه ڪي تال سين ساز بجاتي، ڪوئي شڪتي ڪي تال سين، ڪوئي آند، ڪوئي پريم
 ڪي تال سين. پڻ پڻ تال ڪي ساز سُنٽي رهنِي هئ. باپ دادا پي آپ سڀي ڪي سات سات چڪر
 لڳاتي رهنِي هئ. تو آج ڪي دن ڪا وشيش مھتو سمجها!

آج ڪا دن صرف سمرتي ڪا دن نهين ليڪن ”سمرتي سو سمرتي“ دوس هئ. آج ڪا دن
 ويوگ وا وٽراڳ ڪا دن نهين هئ ليڪن شيوا ڪي ذميواري ڪي تاجپوشي ڪا دن هئ. سمرتي
 ڪي سمرتي ڪي تلڪ ڪا دن هئ. ”آگي بچي پيچي باپ“، اسي سنڪلپ ڪو ساڪار هوني ڪا
 دن هئ. آج ڪي دن برهما باپ وشيش ڊبل وديشي بچون ڪو باپ ڪي سنڪلپ اوڙ آواهن ڪو

ساڪار روپ ديني والي سنيهي بچون ڪو ديك هرشت هو رهي هئ. ڪئسي سنيهه دواران باپ ڪي سنمڪ پهونچ گئي هئ. برهما باپ ڪي آواهن ڪي پرتڪيه قل سوروپ، ائسي سرو شڪتيون ڪي رس پري سريشت قلون ڪو ديك، برهما باپ بچون ڪو وشيش وڌائي اؤر وردان دي رهي هئ. سدا سهج وڌي دواران وڌي ڪو پاتي رهو. جئسي بچي هر قدم ۾ ”باپ ڪي ڪمال هئ“ يهي گيت گاتي هئ ائسي باپ دادا پي يهي ڪهتي هئ ڪ ”بچون ڪي ڪمال هئ“. دؤر ديشي، دؤر ڪي ڌرم والي هوتي پي ڪتني سمپ هو گئي هئ. سمپ آبو ۾ رهندي والي دؤر هو گئي هئ. ساگر ڪي تٽ ۾ رهندي والي پياسي ره گئي هئ ليڪن ڊبل وديشي بچي اؤرون ڪي پي پياس بجهاني والي گيان گنگائين بن گئي. ڪمال هئ نان بچون ڪي! اس ليئي ائسي خوشنصيب بچون پر باپ دادا سدا خوش هئ. آپ سبي پي ڊبل خوش هو نان. آڃا.

ائسي سدا سمان بنني ڪي سريشت سنڪلپڌاري، سرو شڪتيون ڪي ول دواران ول پاور ۾ رهندي والي، سدا دلبر ڪي دلربا بن پن پن ساز سناندي والي، سدا اسٽمپ ڪي سمان آڇل آڏول رهندي والي، سدا سهج وڌي دواران وڌي ڪو پائي وڌي ڪو پراپت ڪراني والي، سدا مڏر ملن مناني والي ديش وديش ڪي سرو پرڪار ڪي ورائتي بچون ڪو ڀڻپ ورها سحت باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

آڃ سبي سنيهي وشيش شيواڌاري بچون ڪو وطن ۾ ٻڌايا ٿا. جڳت امبا ڪو پي ٻڌايا، ديدي ڪو پي ٻڌايا. وشو ڪشور آڏو پي انيه گئي هئ شيوا آرٽ، ان سڪو وطن ۾ ٻڌايا ٿا. وشيش سمرتي دوس مناني ڪي ليئي سبي انيه ڊبل شيوا ڪي نمت بني هوئي بچي سنگر ڪي ايشوريه شيوا ۾ پي ساڻي هئ اؤر پوشيه راجيه دلاني ڪي شيوا ڪي پي ساڻي هئ تو ڊبل شيواڌاري هو گئي نان. ائسي ڊبل شيواڌاري بچون نين وشيش روپ سين سبي مڏوبن ۾ آئي هوئي سهيوگي سنيهي آتمائون ڪو يادپيار ديئي هئ. آڃ باپ دادا انهن ڪي طرف سين ياد پيار ڪا سنديش دي رهي هئ. سمجها. ڪوئي ڪسڪو ياد ڪرتي، ڪوئي ڪسڪو ياد ڪرتي. باپ ڪي سات سات شيوا آرٽ آڏوانس پرشارتي بچون ڪو جنهنون نين پي سنڪلپ ۾ ياد ڪيئا ان سبي ڪي ياد ڪا رٿرن، سبي نين يادپيار ديئا هئ. ڀڻپ شانتي پي سنيهه سين ياد ڪرتي ٿي. ائسي تو نام ڪتني ڪا ليوي. سبي ڪي وشيش پارتي وطن ۾ ٿي. ڊبل وديشيون ڪي ليئي وشيش ديدي نين ياد دي هئ. آڃ ديدي ڪو وشيش بهتون نين ياد ڪيئا نان. ڪيونڪ انهنون نين ديدي ڪو هين ديڪا هئ. جڳت امبا اؤر پائو (وشو ڪشور) ڪو تو ديڪا نهين. اس ليئي ديدي ڪي ياد وشيش آئي. وه لاسٽ ٿائير بلڪل نرسنڪلپ اؤر نرموهي ٿي. انڪو پي ياد تو آتي هئ ليڪن وه ڪينچ ڪي ياد نهين هئ. سوتنتر آتما هئ. انهنون ڪا پي سنگنن شڪتيشالي بن رها هئ. سڀ ناميگرامي هئ نان. آڃا.

ڪچ وديشي پائي بهن شيوا پر جاني ڪي ليئي باپ دادا سين چٽي لي رهي هئ سبي بچون ڪو باپ دادا يهي ڪهتي هئ ڪ جا نهين رهي هو ليڪن ڦر سين آني ڪي ليئي، ڦر سين باپ ڪي آڳي شيوا ڪر گلدستا لاني ڪي ليئي جا رهي هو. اس ليئي گهر نهين جا رهي هو. شيوا پر جا رهي هو. گهر نهين، شيوا ڪا آستان هئ، يهي سدا ياد رهي. رحمدل باپ ڪي بچي هئ تو ڏکي آتمائون ڪا پي ڪلياڻ ڪرين. شيوا ڪي بنا چئن سين سو نهين سڪتي. سوپن پي شيوا ڪي آتي هئ نان. آنڪ کلي بابا سين ملي ڦر سارا دن - باپ اؤر شيوا. ديڪو باپ دادا ڪو ڪتنا ناز هئ ڪ ايڪ بچا سروسبل نهين ليڪن اتني سڀ سروسبل هئ. ايڪ ايڪ بچا وشو ڪلياڻڪاري

هٿ. اُڀي ديکينگي ڪوڻ بڙا مُلدستا لانا هٿ! تو جا رهي هٿ يا ڦر سين آ رهي هٿ! باپ دادا بچون ڪي سنيهه ۾ ”آڻو آڻو“ ڪي گيت گاتي هٿ. جئسي جئسي ماس پوري هوتي جاتي هٿ تو باپ دادا گيت گاتي ”مڏوبن ۾ آڻو، مڏوبن ۾ آڻو. يهه گيت سُنائي ديتا هٿ نان! تو زياده سنيهه ڪسڪا هوڻا؟ باپ ڪا يا آپڪا؟ اگر بچون ڪا سنيهه زياده رهي تو بچي سيف هٿ. مهاداني، ورداني، سمپن آتمائين جا رهي هٿ، اُڀي اُنڪ آتمائون ڪو ڏنوان بناڪر، سجاڪر باپ ڪي سامني لي آنا. جا نهين رهي هو ليڪن شيوا ڪر ايڪ سين تين گُڻا هوڪر آئينگي. شرير سين پل ڪتنا پي دُور جا رهي هو ليڪن آتما سدا باپ ڪي ساڻ هٿ. باپ دادا سهيوگي بچون ڪو سدا هين ساڻ ديکتي هٿ. سهيوگي بچون ڪو سدا هين سهيوگ پراپت هوتا هٿ. اُڃا.

ڊبل وديشي پاڻي بهنون ڪي پرهن - باپ دادا ڪي اُتر

پرهن:- ڪئين برهمڻ آتمائون پر پي ايول سولس ڪا پرياءُ پر جاتا هٿ، اُس سميه ڪيا ڪرنا چاهيئي؟

اُتر:- اِسڪي ليئي شيوا ڪيندر ڪا وِاتاورڻ بهت شڪتيشالي سدا رهنا چاهيئي. اُور ساڻ اپنا پي وِاتاورڻ شڪتيشالي رهي. ڦر يهه ايول اسپرٽ ڪُچ نهين ڪر سکتي. يهه من ڪو پڪرتي هٿ. من ڪي شڪتي ڪمزور هوني ڪي ڪارڻ هين اِسڪا پرياءُ پر جاتا هٿ. تو شروع سين پهلي هين اُسڪي پرت اُڻسي يوگ يڪت آتمائين وشيش يوگ پني رک ڪرڪي اُسڪو شڪتي دين اُور وه جو يوگ يڪت گروپ هٿ وهه سمجهي ڪ همڪو يهه وشيش ڪاريه ڪرنا هٿ، جئسي اُور پروگرام هوتي هٿ وئسي يهه پروگرام اتنا آئينشن سين ڪرين تو ڦر شروع ۾ اُس آتما ڪو طاقت ملني سين بچ سکتي هٿ. پلي وهه آتما پَرُوش هوني ڪي ڪارڻ يوگ ۾ نهين پي بڻ سڪي، ڪيونڪ اُسڪي اوپر دوسري ڪا پرياءُ هوتا هٿ، تو وهه پلي هين نه بڻي ليڪن آپ اپنا ڪاريه نشچيه ٻڌي هو ڪرڪي ڪرتي رهو. تو ڏيري ڏيري اُسڪي چنچلتا شانت هوتي جائينگي. وهه ايول آتما پهلي آپ لوگون ڪي اوپر پي وار ڪرني ڪي ڪوشش ڪرينگي ليڪن آپ سمجهو يهه ڪاريه ڪرنا هين هٿ، ڊرو نهين تو ڏيري ڏيري اِسڪا پرياءُ هت جائينگا.

پرهن:- شيوا ڪيندر پر اگر ڪوئي پرويشتا والي آتمائين گيان سُنني ڪي ليئي آتي هٿ تو ڪيا ڪرنا چاهيئي؟

اُتر:- اگر گيان سُنني سين اُسپر ٿورا سا اُنتر آتا هٿ يا سيڪنڊ ڪي ليئي پي اُنپو ڪرتي هٿ تو اُسڪو اُلهاس ۾ لانا چاهيئي. ڪئين وار آتمائين ٿورا سا نڪاڻا نان ملني ڪي ڪارڻ پي آپڪي پاس آتي هٿ، بدلني ڪي ليئي آيا هٿ يا وئسي هين پاڳل پن ۾ جهان راستا ملا، آگيا هٿ وهه پر ڪنا چاهيئي ڪيونڪ ڪئين وار اُڻسي پاڳل هوتي هٿ جو جهان پي ديکتي دروازا ڪُلا هٿ وهان جائينگي. هوش ۾ نهين هوتي هٿ تو اُڻسي ڪئين آئينگي ليڪن اُسڪو پهلي پر ڪنا هٿ. نهين تو اُسپر ٿايمر ويسٽ هو جائينگا. باقي ڪوئي اچي لڪش سين آيا هٿ، پَرُوش هٿ تو اُسڪو شڪتي دينا اپنا ڪام هٿ. ليڪن اُڻسي آتمائون ڪو ڪي پي اڪيلي ۾ اُڻيند نهين ڪرنا. ڪماري ڪوئي اُڻسي آتما ڪو اڪيلي ۾ اُڻيند نه ڪري ڪيونڪ ڪماري ڪو اڪيلا ديڪ پاڳل ڪا پاڳل پن اُور نڪلتا هٿ اِس ليئي اُڻسي آتمائين اگر سمجهتي هو يوگيه هٿ تو اُنهين اُڻسا ٿايمر دو جس ٿايمر دو تين اُور هو يا ڪوئي ڌميوار، ڪوئي بزرگ اُڻسا هو تو اُس سميه اُسڪو ٻلاڪر بنانا چاهيئي

ڪيونڪ زما نا بهت گندا هئا ۽ اڻڀرڻي سنڪلپ والي لوڳ هئا. اس ليئي ٿورا اٿينشن رکنا پي ضروري هئا. اسر بهت ڪليئر ٻڌي چاهيئي. ڪليئر ٻڌي هونگي تو هرايڪ ڪي واٽبريشن سين ڪڇ ڪر سڪينگي ڪي هه ڪس اير سين آيا هئا.

پرسن :- آڄ ڪلهه ڪسي ڪسي آستان پر چوري اڻڀرڻي ڪا واٽاورڻ بهت هئا، ان سين ڪسي بچين؟

اثر :- اسر يوڳ ڪي شڪتي بهت چاهيئي. مان لو ڪوئي آپڪو ڊراني ڪي خيال سين آتا هئا تو اس سميه يوڳ ڪي شڪتي دو. اگر ٿورا ڪڇ بولينگي تو نقصان هو جائيندا اس ليئي اٿسي سميه پر شانت ڪي شڪتي دو. اس سميه پر اگر ٿورا پي ڪڇ ڪها تو انهن ۾ جئسي اٿني ۾ تيل ڊالا. آپ اٿسي ريت سين رهو جئسي بي پرواهه هئا، همڪو ڪوئي پرواهه نهين هئا. جو ڪرنا هئا اسڪو ساڪي هوڪر اندر شانت ڪي شڪتي دو تو ڦر اسڪي هاڻ نهين چلينگي. وهه سمجهينگي انڪو تو ڪوئي پرواهه نهين هئا. نهين تو ڊراتي هئا، ڊر گئي يا هلچل ۾ آئي تو وهه اڻڀرڻي هلچل ۾ لائي هئا. پيه پي انهن ڪو همٿ ڊلاتا هئا اس ليئي پيه ۾ نهين آنا چاهيئي. اٿسي ٿائيم پر ساڪي درشنا ڪي استني يوڳ ڪرني هئا. اڀياس چاهيئي اٿسي ٿائيم.

پرسن :- بليسنگ جو باپ دادا ڊواران ملني هئا، اسڪا غلط پريوڳ ڪيا هئا؟
اثر :- ڪي ڪي جئسي باپ دادا بچون ڪو سروسيل يا انيه ڪهتي هئا يا ڪوئي وشيش ٿائيل ديتي هئا تو اس ٿائيل ڪو مس يوڳ ڪر ليتي هئا، سمجهتي هئا مئن تو اٿسا بن هين ڳيا. مئن تو هون هين اٿسا. اٿسا سمجهه ڪر اپنا آڱي ڪا پرشارت چور ديتي هئا، اسڪو ڪهتي هئا مس يوڳ آرٿات غلط پريوڳ ڪيونڪ باپ دادا جو وردان ديتي هئا، اس وردان ڪو سيم ڪي پرت اڻڀرڻي ڪي پرت لڳنا، يهه هئا صحيح ريت سين يوڳ ڪرنا اڻڀرڻي بن جانا، يهه هئا مس يوڳ ڪرنا. پرسن :- بائبل ۾ ڊڪاتي هئا، انٽر سميه ۾ اٿني ڪرائيسٽ ڪا روپ هونگا، اسڪا رهسيه ڪيا هئا؟

اثر :- اٿني ڪرائيسٽ ڪا آرٿ هئا اس ڌرم ڪي پرياءُ ڪو ڪم ڪرني والي. آڄ ڪلهه ڊيڪو اسي ڪرشن ڌرم ۾ ڪرشن ڌرم ڪي وٽليو ڪو ڪم سمجهتي جاري هئا، اسي ڌرم والي اپني ڌرم ڪو اتنا شڪنشيالي نهين سمجهتي اڻڀرڻي ڌرم ۾ شڪتي زياده اٿيو ڪرتي هئا، يهي اٿني ڪرائيسٽ هو گئي. جئسي آڄ ڪلهه ڪي ڪئين پادري برهمچريه ڪو مهتو نهين ديتي اڻڀرڻي ڪو گرهستي بناني ڪي پريوڳا ديني شروع ڪر دي هئا تو يهه اسي ڌرم والي جئسي اٿني ڪرائيسٽ هوئي. اڇا.

وردان - باپ ڪي رائيٽ هئند بن هر ڪاريه ۾ سدا اڀور ڀدي رهندي والي ماسٽر پاڳيه وڌاتا ڀو
جو بچي رائيٽ هئند بن باپ ڪي هر ڪاريه ۾ سدا سهيوڳي، سدا اڀور ڀدي رهندي هئا، آڱيا ڪاري بن سدا ڪهتي هان بابا هم تيار هئا. باپ پي اٿسي سهيوڳي بچون ڪو سدا مربي بچي، سپوٽ بچي، وشو ڪي شرننگهار بچي ڪه ماسٽر وردان اڻڀرڻي پاڳيه وڌاتا ڪا وردان دي ديتي هئا. اٿسي بچي پرورتي ۾ رهندي پي پرورتي ڪي ورتي سين پري رهندي هئا، وهنوار ۾ رهندي آلوڪ وهنوار ڪا سدا ڌيان رکندي هئا.

سلوگن - هر بول اڻڀرڻي ڪرم ۾ سچائي صفائي هو تو پريو ڪي پريه رتن بن جائينگي.